

Clara M. Codd

A TEREMTŐ ERŐ

A nemiségről, a gyermekekről és az anyaságról

Fordította: Dr. Pável Ivánné, 2010.

MAGYAR TEOZÓFIAI TÁRSULAT

Tartalom

I. fejezet	A NEMISÉG EZOTERIKUS OLDALA.....	3
	SZIMBOLIKA.....	3
	KETTŐSSÉG A TERMÉSZETBEN.....	4
	KOZMIKUS ERŐK A NEMEK MEGKÜLÖNBÖZTETÉSÉBEN.....	5
	AZ ELTÚLZOTT TÉNYEZŐ.....	7
	NEMI ELTÉVELYEDÉSEK.....	9
	NEMESÍTÉS.....	10
	A SZERETET MINŐSÉGE.....	11
	VÁLÁS.....	13
	NŐTLENSÉG.....	13
	KLIMAX.....	14
II. fejezet	A GYERMEKEK BELSŐ FEJLŐDÉSE.....	15
	ÚJRA MEGTESTESÜLÉS.....	15
	AZ ÉLET KÖNYVE.....	16
	AZ ELSŐ HÉTÉVES IDŐSZAK: A FIZIKAI.....	17
	PSZICHIKUS GYERMEKEK.....	18
	A MÁSODIK HÉT ÉV, AZ ÉRZELMI KORSZAK.....	19
	A HARMADIK HÉT ÉV: A SZELLEMI KORSZAK.....	19
	HOGYAN VISELKEDJÜNK A GYERMEKEKKEL.....	20
III. fejezet	AZ ANYASÁG JÓGÁJA.....	22
	A SZÜLETÉS SZENTSÉGE.....	22
	AZ ISTENI NŐISÉG.....	22
	A NŐ PÁRATLAN EREJE.....	23

I. fejezet

A NEMISÉG EZOTERIKUS OLDALA

„Nincs olyan nemi kérdés, amit meg ne oldhatna a szeretet.”

J. Krishnamurti

„Ha van nemi kérdés, azt csak a szeretet oldhatja meg.”

Carl Jung

SZIMBOLIKA

A fizikai világ a szimbolika hatalmas tárháza. Nem létezik olyan forma vagy a formának részlete, ami ne jelképezne valami benső Valóságot. A szimbólum szónak görögből való levezetése azt jelenti, „valamit sokból összerakni”. Ezért a szimbólum (jelkép) nem valaminek a konkrét ábrázolása, hanem valamely irányba mutató jelzőoszlop, s ha megvan az intuíciónk, hogy kövessük, felismerhetjük az örök Valóságot, amit nyomon követ. Ha a jelkép valódi és természetes, a megfigyelőt magnetikus összeköttetésbe hozza azzal az örökérvényű dologgal, amit képvisel.

Továbbá, ez a benső Valóság egy hatalmas Intelligencia. Minden külső tevékenység mögött, még a kémiai folyamatok mögött is ott van egy „istennek”, egy elmének a ténykedése, ami nem hasonlítható szükségszerűen emberi elméhez. Így például Arthur Compton professzor egy valóságos intelligenciát helyez a természet jelenségei mögé. Az új fizika – állítja – megengedi annak a lehetőségét, hogy az elme hasson az anyagra, s ez a felfogás új fényt vet a fejlődési folyamatra és értelmet ad az emberi életnek. A világ és az emberiség nem véletlenszerűen fejlődik ki az atomi káoszából. Van bizonyíték arra, hogy minden mögött „irányító értelem” vagy cél van.

Amerika 5000 legnagyobb tudósából álló gyülekezet előtt dr. Robert A. Millikan elmondta, hogyan találta meg Isten ujjlenyomatát az égbolton, s hogy amit ő felfedezett megmutatta, hogy a „Teremtő” folyamatosan munkálkodik. Egy angol tudós pedig azt állította, hogy az univerzum mögött mesteri elme van és ez az elme bámulatos matematikus. A csodálatos mértani pontosság a virágok és a hópelyhek tervezésében visszaidézi bennünk az ősi mondást: „Isten tervez”. A világegyetem valamennyi dolgának szabályos ritmusa, a dagály és apály váltakozása, a hold növekedése és fogyása, az emberi hang körkörös hullámai a levegőben, mind megerősítik Pythagoras kijelentését, „Szám rejtőzködik a mindenség gyökerénél”.

És ez nemcsak a látható mindenségre vonatkoztatva igaz, hanem a láthatatlan határtalan, ritmikus gondolataira is. Az okkult kutató számára mindez tudomány, vagyis a valódi tudás, de ennek igazságait sok művész és költő intuitívan már felfogta, mivel zsenije behatol abba, amit Platón az Isteni Elgondolhatóság mögöttes birodalmának írt le. Francis Thompson így írt erről:

„Minden dolgokat, távol s közel,
Rejtett erő kapcsol egymáshoz,
Így nem érinthetsz meg egy
Virágot sem anélkül,
Hogy meg ne zavarnál egy csillagot.”

És itt van az idő periodikus mozgása, a reggelen, délen és estén át, ismét visszatérve a hajnalhoz; a tavaszon, nyáron és télen keresztül megint csak visszajutva a tavaszhoz; az emberi élet ciklusai, az ifjúság, a felnőtt kor és az öregség, mely a halhatatlan szellemnek a benső világokban való pihenő ideje után újra visszatér az ifjúsághoz soha meg nem szűnő spirális haladásában. A „történelem ismétli önmagát”, de mindig magasabb fokon.

Ezt a csodálatos fejlődési rendszert nagyon szépen foglalta össze néhai sir Oliver Lodge az Angol Társulatban tartott egyik beszéde zárszavában. „A világegyetem – mondta – egy transzcendens Isten örökkön növekvő öltözéke.” Minden ténykedés mögött egy Cselekvő található, látható vagy láthatatlan; minden forma mögött egy Élet keres kifejeződést. Nem gondolták helytelenül a görögök, amikor a természetet láthatatlan intelligenciákkal népesítették be, míg Maimonidesz a spanyol-zsidó filozófus ezt írta: „A természeti erők azonosak az angyalokkal”, és Bundakish azt állítja: „Minden egyes virág megfelel egy angyalnak”. Az összes forma, minden teremtmény Isten képmása. Néhai dr. Steiner Rudolf egy virág felett elmélkedő meditációs rendszert tanított, olyat, amely a megvilágosodottság végső magaslataira vezethet. A mindennapi ember számára ezek bolondságnak látszhatnak, „mert csak spirituálisan lehet felfogni őket”.

Az egész makrokozmosznak, vagyis a világegyetemnek a legcsodálatosabb jelképrendszeri tárháza a mikrokozmosz, maga az ember. Nem csodálkoztunk néha gyerekkorunkban, miért van egy szájunk és két szemünk, két fülünk és egy orrunk, öt ujjunk és a többi? Ezek mind nagyon mély, alapvető erőket képviselnek a világegyetemben. Ez mindenekfelett igaz a nemi szervekre vonatkozóan, mert ezek képviselik az emberben a legmagasabb kozmikus erőket, a teremtő erőket.

KETTŐSSÉG A TERMÉSZETBEN

Az okkultizmus azt hirdeti, hogy a férfi és a nő együttesen a természet iker-teremtő erőit, a pozitív és a negatív, a centrifugálist és a centripetálist, a megnyilvánult és a rejtett életet reprezentálja. Egészen véve a férfi a pozitív, kifelé megnyilvánuló, a nő a negatív, befogadó. De egyetlen férfi sem teljesen maszkulin és egy nő sem tökéletesen feminin. Az orvostudomány azt állítja, hogy minden férfiben vannak fizikailag ki nem fejlett nőies tulajdonságok és minden nőben van nyugalomban lévő, ki nem fejlett férfi jellegzetesség. Időnként, ha a nemi szerveket eltávolítjuk, ezek a másodlagos jellegzetességek fejlődni kezdenek, amit megfigyelhetünk a herélt hímek nőiességében és néha a petefészektől megfosztott asszonyoknál, a férfias jellegzetességek megnövekedésében. A magzati életben is van egy időszak, amikor kérdéses melyik nem fog végül is érvényesülni. Míg az egyik domináns és látható, a másik mindig ott van a háttérben, valamiképp hasonlóan gyerekkorunk időjárás jelző házikójának kis férfi és női alakjaihoz, melyek felváltva mutatkoznak.

Ez azért van így, mert egyetlen lélek sem tökéletesen férfi vagy nő, hanem mindkettő kvintesszenciája. Bár halálunk után még mindig férfi vagy női jelenségek vagyunk, a nemi szervek csak a lét fizikai síkján működnek. A lélek valójában fölötte áll a nemi különbségeknek, és csak ha megtestesül, ha felveszi a „bőrből készült kabátot”, a testet, egyszer az élet egyik oldalán, máskor a másikon teszi azt, abból a célból, hogy minden tulajdonságot teljes egészében megszerezzen. A nemek kötelességei és tapasztalatai különbözőek, de egymást kiegészítőek. A férfi élete arra irányul, hogy döntéseket és energiát fejlesszen ki; a nőé, hogy a türelmet és a szelídséget. Mégis, mindkét nem legtökéletesebben fejlett tagjai a másiknak a legjobb tulajdonságaival is rendelkeznek. Melyik nemes lelkű férfi nem rendelkezik türelemmel és szelídséggel és melyik nemes lelkű asszony van híjával az erőnek és energiának? Mindezeket az élet mindkét oldalán eltöltött számtalan élet folyamán tanulták meg, mert könnyebb kifejleszteni a kiegészítő jellegzetességeket, kiegészítő testekben. Itt van Krisztus azon szavainak igazi jelentősége, hogy a mennyben nincs sem nőülés, sem férjhez menés.

Az újra-megtestesülés általános szabálya szerint bizonyos számú életen át kell haladni az egyik oldalon, azután ismét egy sorozat életen át a másikon. A nemnek ez a megváltozása a folyamatos testesülések alatt sok jól ismert jelenséget magyaráz meg: a kisfiút, akik titokban babával játszik és a kislányt, aki fiúsan viselkedik. Ezek éppen most változtatták meg a nemüket; nekik meg kell tanulniuk, hogyan használják a másik eszközt és ez néha több életen át tarthat. A férfiak és a nők nem versenytársak, hanem együttműködők, lévén teljesen különbözőek természetben és szemléletmódban. Megtiltani azt, hogy az egyik nem sajátos erőit és szempontjait használja és kifejezésre juttassa

a nemzet életében, annyi lenne, mint állandóan behunyva tartani az egyik szemet és azt várni, hogy olyan jól lássunk, mint a kettővel

Amint Lord Tennyson helyesen írta:

„Mert a nő nem fejletlen férfi,
Hanem tőle különböző.....
A nő sorsa a férfié is; együtt emelkednek vagy buknak,
Legyenek nyomorult törpék vagy Istenhez hasonlóak,
Foglyok vagy szabadok.”

Volt idő, réges-régen, amikor az ember, aki még alig volt emberi olyan értelemben, ahogyan most ismerjük őt, egynemű volt. Az emberi faj akkor olyan módszerekkel szaporodott, melyek a növényvilágban még ma is fennmaradtak. És eljön majd az idő, kimondhatatlanul sokára, amikor a két nem ismét egybeolvad. Hogyan fog a faj szaporodni akkor? Olyan erő által, ami máris elkezdett megmutatkozni a kriyashakti-ban, a koncentrált akarat és gondolat erejében, ami úgy teremt a majd fizikai síkon, ahogy mi jelenleg az értelmi síkon teremtünk. A testek azokban az időkben „szellem-szülöttek” lesznek.

KOZMIKUS ERŐK A NEMEK MEGKÜLÖNBÖZTETÉSÉBEN

Az ember nemcsak fizikai test. A fizikai testtel szoros összeköttetésben és azt áthatva, a testnek más eszközei is vannak, melyek a környező, a fizikain átható síkok finomabb anyagából vannak alkotva. Az embernek ezeken a belső és külső testein keresztül mozognak az erők, melyek a létnek magasabb, finomabb síkjairól áradnak le.

Az anyag örök tulajdonsága a szüntelen mozgás, az élet ritmikus ár-apálya. A leghatalmasabb ritmusa mindennek magának a világegyetemnek a megnyilvánulása és látszólagos eltűnése, amit a hindu írások „Brahma Nappalainak és Éjszakáinak” neveznek. Az „éjszakák” a megnyilvánulatlan korszakok, az összes erők végső kiegyenlítődének a következményei. Ugyanezt láthatjuk a következő kicsiny elektromos kísérletnél is: Magnetizáljunk két tűt, mindkét tű egyik fele pozitív, a mások fele negatív lesz. Ha egy vizes tálban úsznak, az egyik tű pozitív pólusa a másik negatív pólusát fogja vonzani. Ennél a találkozásnál az elektromosság nem azért tűnik el, mert megszűnt létezni, hanem mert kiegyenlítődnék, vagyis az elektromosság meg nem nyilvánulttá válik.

Ha pirkad a „nappal”, az első princípium jön működésbe és az a hindu Szentháromság harmadik személye, Brahman, az Isteni Elme. „Brahma elmélkedett (meditált) és világok életre keltek. Ha az Isten nem „gondolt” volna létre minket, soha nem lehattunk volna. Ugyanez az igazság a mi kis világunkban is. Mielőtt cselekednénk, gondolkoznunk kell, ennél fogva mentálisan teremtünk. A pralaya vagy a meg nem nyilvánulás alatt, a szellem és az anyag, az élet és a forma eggyé lett, amint alapvetően valóban mindig is azok voltak. De a „nappal” tartalma alatt szétváltak és elkezdődött a sokszorozódás. Ezt a sejt életében is láthatjuk. A sejtnek egy magja van, de ha elkezd egy másik sejtet alkotni, akkor két pólus jelenik meg közöttük egy vonallal és hirtelen megjelenik a két sejt. „Az Egy Kettő lesz.” Itt van a „szeplőtlen fogantatás” ősi mítoszának igazi jelentése, ami majdnem minden Világmegváltóhoz kapcsolódik. Az ősi írásokban a szellemről hímneműként, az anyagról nőneműként szólnak. Meg nem különböztetett állapotában a „mare”, a tenger vagy az anyag noumenonja tétlen, egy az étellel vagy a szellemmel. Ha a megnyilvánulás ismét megjelenik, ez a tökéletes egyensúly megzavarodik. Az isteni elme első rezdülése vagy hullámhossza szétszóródik a végtelen térben. „Isten szelleme lebegett a vizek felett.” Ebből a szűz anyaggal való érintkezésből született meg Istennek kozmikus Fia, a világegyetem.

Ugyanez a csoda ismétlődik meg a férfi és a nő között. Az ő érintkezésükből születik az „ember fia”. Az emberben lévő fizikai teremtő erők az Istenség rettentő teremtő erőit tükrözik vissza. Ezért ilyen rendkívüli módon szentek a régi világ egyszerűbb emberei számára. Mert ezek a legmagasabb

rendű fizikai erők az emberben és azok lealacsonyítása szörnyű eredményekkel jár. „Deus inversus demon est.”

Amit jobb elnevezés híján a mindenség pozitív erejének nevezhetünk, a férfi testeken keresztül árad, többnyire a csont és izomrendszer mentén. Így teljesen természetes, hogy a férfiben az erejét tartjuk dicsőségének. A női testeken azonban az ellenkező erő árad, többnyire a mirigy és idegrendszer használva és ezért ösztönszerűleg tudjuk, hogy a nő legfőbb dicsősége a bája és kecsessége. A két nem egymáshoz való vonzódását világosan meg kell értenünk. A pozitív hímnemű elv örökké az inkább negatív nőnemű elvet keresi, hogy mind a ketten beteljesedhessenek és megnyugodjanak. A boldog és sikeres házasságban két hatás nyilvánvaló: az egyik a teremtés öröme, a másik a nagy megnyugvás érzése. Minden teremtés öröm, nemcsak a fizikai teremtés, hanem ugyanezen erő, értelmi vagy szellemi kifejezésében is. Amikor Archimedes felfedezte a róla elnevezett tudományos törvényt, kirohant az utcára és túlradó örömmel kiáltotta. „Heuréka - megtaláltam.” Midőn Isten megteremtette az eget és a földet, Isten összes fiai örömeiket zengtek, mondja a szentírás.

Az ember benső princípiumaiban, ami tudatalatti vagy szubjektív lényüket alkotja, a két nem közötti kapcsolat fordított. Érzelmi szinten a nő a pozitív és a férfi a negatív. A fejletlen férfi hajlamos az önzésre és a keménységre, teljesen hitetlen mindennel szemben, amit nem lehet teljesen az érzékekkel felfogni; a fejlett férfinek széles látókörű és érthető az okfejtése, általában személytelenebb az éleztzemplélete és elméjének nagyobb teremtő ereje van, mint a nőnek. A férfiak természetüknél fogva jobban megfelelnek a vezetésre. Üzleti vállalkozásokban rendszerint személytelenebbek és kevésbé bosszúállóak, mint a nők. Ezért a nők is majdnem mindig előnyben részesítik a férfi munkaadót. A férfit viszont könnyen lehet érzelmileg vezetni. Egészen megható valami például a férfi romlatlan szerelme egy nő iránt. Könnyen hajlik ő az imádatra, hogy szerelmesére, mint istennőre nézzen fel, aki képtelen minden rosszra. Az intuitív, spirituális fokon megint a nő lesz az uralkodó. A fejlett nő az intuitív bölcsességet és önzetlen szeretetet sugározza. A nő gyakran sokkal nagyobb önfeláldozásra képes, mint a férfi. A szerelmes nő természetesen odaadó. Lemondás és szolgálat a legfőbb öröme. Valóban el lehet mondani, hogy szeretni és szeretve lenni a legfontosabb minden asszony életében. Byron jól tudta ezt, mikor így írt:

„A férfi életében a szerelem külsődleges dolog,
ám a nőnek ez az egész élete”

Amit itt meg kell figyelni az, hogy a nemi különbségekben meglévő ellentétes, de egymást mégis kiegészítő tényezők, mennyire szükségesek és mennyire segítik egymást. Teljesen mellőzve a fizikai egyesülés kérdéseit, a gondolatok és tevékenységek aktív közössége a két nem között, mindkettő számára rendkívül jótékony hatásúak. A férfi barátsága segítségére van az asszonynak abban, hogy gondolatait meghatározza; a nő barátsága megihletti és melegíti a férfi képzeletét. Ezért azt látjuk, hogy oly sok nagy embernek nagyszerű asszony volt a felesége vagy az anyja, míg sok más tehetséges embernek nem sikerült ez a nagyság, amit elérhetett volna akkor, ha ő is részesült volna egy ilyen társ áldásában.

Nagyon nem helyes az az elterjedt szokás, hogy 8-10 éves kislányokat intézeti iskolába küldenek, távol a szülői otthonától, ahol gyakorlatlan fiatal nevelők gondjaira vannak bízva. Egy híres oxfordi nevelő írta, hogy a kezén átment sok száz fiatalember közül a legtöbb soha nem fogja elérni teljes kifejlődését, mert érzelmileg ki voltak éheztetve. A fiatalságnak szüksége van az idősebbek befolyására, a nagyszülőkére, a nagybácsikra és nagynénikre. Nekik részévé kell válniuk a mindennapi élet teremtő erőinek, részt kell venniük a körülöttük lévő dolgos világ életében, és nem szabad őket betereni többé-kevésbé kolostorszerű intézményekbe, más érzelmileg ki nem elégített fiúkkal és nevelőkkel együtt. Lehet-e ily körülmények között csodálkozni azon, hogy oly sokan soha nem lesznek tökéletesen érett lények s ennek következtében képzelő erejük és teremtő energiájuk hiányos marad?

AZ ELTÚLZOTT TÉNYEZŐ

A nemi problémák világszerte történő eluralkodása, a benne rejlő egyik tényező, s ez a fizikai kielégülés túlsúlyba jutásából ered. Ha a fizikai kielégülés az egyetlen, vagy az uralkodó tényező a nemek vonatkozásában, az szenvedély és nem szerelem. Ugyancsak szükséges világos értelmű megkülönböztetést tenni a kettő között azért, mert az egyik nem képes létezni a másik nélkül, de ahol a szeretet által megtisztított és megvilágított szenvedélynek kiemelkedő rangja van, ott a fizikai egyesülésnek is nagyon szép és ösztönző jelentősége lehet. S miközben a legnagyobb ismert fizikai élvezetet adja az embernek, nagyon finom és emelkedett érzelmi csatornául is szolgálhat. Mert a világegyetem teremtő erői a férfi és nő ellentétesen polarizált testein keresztül uralkodnak és működnek, a kettő között vonzás van, ami semmi máshoz nem hasonlítható, mert kiegészítő és beteljesítő, ennél fogva végtelenül kielégítő. A láthatatlan magnetizmus jótékony kölcsönhatása, mint már fentebb leírtuk, a házassági aktusban nagymértékben fokozódik, és gyakran lebontja a mentális korlátokat és kitágítja a résztvevők egész szemléletmódját. A boldog és szép házastársi ölelés oda is vezethet, amit csak, mint misztikus élményt írhatunk le, s ami mindig mélyebben hatol a benső tudatba, úgy hogy a szeretők Istenhez vezető kapujává válnak egymás számára. Ezt Indiában a jóga egyik különleges válfajának nevezik, illetve ismerik, a sahájának, ami a moksához, vagy felszabaduláshoz vezet, s melyen keresztül, illetve amely által a szerelmesek között bizonyos magatartást és összeköttetést lehet állandósítani. És ennek semmi köze sincsen – mondják a bölcsek – az élvezet kultuszához. Ez az Egy megismerése a szerelemben.

„Minden szerelem nagyra tesz és megdicsőít,
Amíg Isten gyullad ki a szerető szemében,
Amiben addig csak a föld tükrözött.”

Robert Browning

A majdnem tökéletességnek ez a tapasztalata nagyon ritka, mivel nagyon magasrendű és eszményi gondolatokat, óriási szeretetet követel a szerelmesek részéről. Egy nagy egyiptomi Beavatott ezeket írta egyszer: „Tudd meg óh testvérem, hogy ahol az igazi spirituális szeretet magát megszilárdítani igyekszik, a kettőnek tiszta és állandó egyesülése földi értelemben nem hiba, nem bűn a nagy Ain-Soph szemében, mert az csak az isteni ismétlése a férfi és a női alapelvnek – a teremtés első feltételének mikrokozmosz visszaturkózása. Ilyen egyesülésnek valóban örvendezhetnek az angyalok! De ez nagyon ritka dolog, testvérem.... A férfi atmája tiszta maradhat és magas fokon szellemi, mialatt anyagi testével egyesül; miért ne maradhatna két lélek két testben éppoly tiszta és foltnélküli, dacára a kettő földi, múlandó egyesülésének.

A nagy többség ily beteljesülést sohasem ér el. Túl sokszor a szenvedély kioltja a szeretetet, a férfi túl gyakran tartja fizikai kényelemnek felesége használatát és azt a jogát, hogy erre mohón és tapintatlanul törekedjék, aminek nagyon szerencsétlen következményei lehetnek. Valahogyan hasonló folyamat áll elő, mint a táplálkozás dolgaiban. Az ízlelő szervek hajlamosak arra, hogy fokozzák az evésben való gyönyörűséget azzal, hogy működésbe hozzák a nyálmirigyeket és így a megfelelő élelem lehető legjobb felhasználását segítik elő. Ha ezzel visszaélnék, és az falánkságra vezet, a természet szörnyen megtorolja azt. Ez ezerszeresen igaz a szexualitásban. Az állatvilágban vannak párzási időszakok és máskor a párzási ösztön mindig nyugalomban van. Az ember emlékező és előrelátó erejének folytán, minden természeti rendtől eltérően, rendkívüli módon felfokozza önmagában a nemi ösztönt. A férfi mindenkor ki van szolgáltatva ennek az ösztönnek.

Az eredmény megdöbbentő.

Idézzük a Titkos Tanítást:

„Az emberben meglévő teremtő erők az Isteni Bölcsesség ajándékai voltak, nem a bűn következményei A Karma átka nem azért sújtotta őket, mert természetes egyesülést kerestek, amit az értelem nélküli állat is megtesz a megfelelő időszakban, hanem mert visszaéltek a teremtő erővel, megszentéstelenítették az isteni ajándékot és elpazarolták az életesszenciát nem másért, mint az

állati kielégülésért... Kezdetben a fogamzás olyan könnyű volt az asszony részére, mint minden állati teremtmény számára. A természetnek sohasem volt szándékában, hogy a nő „szomorúságban” hozza ivadékát a világra... Mert a nő magja, a kéjvágy felsértette a bölcsesség és tudás gyümölcse ivadékának homlokát, mivel a nemzés szent misztériumát állati kielégüléssé változtatta; így a Negyedik Faj emberiségének egész természetét fiziológiailag, erkölcsileg, fizikailag és értelmileg egyaránt megváltoztatta, míg végül az ember a Harmadik Fajbéli állati teremtés egészséges királyából, az Ötödik faj (a mi fajunk) gyámoltalan, betegségekkel teli lényévé lett; és most ő a bolygón az alkati és öröklött betegségek leggazdagabb örököse, a legtudatosabb és legértelmesebb fenevad az összes állatok között! Fiziológia szempontból ez az igazi átok Az értelmi fejlődés, kéz a kézben a fizikaival átokká vált áldás helyett – az az ajándék vált azzá, melynek megadását a Bölcsesség Urai siettették, akik az emberi Manaszba öntötték saját Szellemük és Lényegük friss harmatát.

„Ezt személyesítették meg a görögök a Prometheus mítoszban, aki lehozta a „tűzet” az égből. Blavatskyné így folytatja:

„Prometheus így felel:

Igen és mellesleg én voltam az, aki a tűzet adtam nekik.

Kórus:

S most ezek a rövid életű teremtmények birtokában vannak a lángoló szemű tűznek?

Prometheus:

Úgy van, s ezáltal sokféle művészete tanulnak majd meg.”

De a művészetekkel, az elnyert „tűz” a legnagyobb átokká változott; az állati elem és a tudatoság, illetve az ennek birtoklása, az időszakos ösztönből idült állatiassággá és érzékiséggé változott. Ez az, ami az emberiség fölött, mint súlyos szemfedő lebeg... Az állatvilágnak megvan az egyszerű ösztöne, ami vezeti, megvannak a nemzési időszakai és az év többi időszakában a nemek semlegesek. Ezért a szabad állat csak egyszer betegszik meg életében, mielőtt meghal.” (A Titkos Tanítás)

A néhány romlatlan bennszülött törzsnél észleltek megerősítik Blavatskynének azt az állítását, hogy az asszonynak nem kell szükségképpen fájdalommal világra hoznia gyermekeit, mert az afrikai vadember természetes állapotában az út mentén szüli meg a gyermekét és utána azonnal felkel és követi a törzset vándorlásában. Azt az állításunkat, hogy mi az oka az ember öröklött és alkati betegségeinek, megerősíti a tudomány is, különösen a San Francisco-i orvos, dr. Abrams rendkívüli érdekes felfedezése, az „elektromos reakciók”-ról. Az első, amit e felfedezés gyakorlója keresni fog az, amit „csökkent ellenállás”-nak lehet nevezni. Ez szelídített kifejezése az öröklött vérbajnak. Az emberek nagy többségének benne van a vérében, még leginkább a skandinávok és az írek mentesek tőle. Ha jelen van, tökéletes melegágya minden más betegségnek. Minden görvélykóros betegség eredetileg a nemiséggel való visszaélésnek köszönheti elterjedését. Blavatskyné, a fenti idézetében hat és fél millió évvel előtti korszakra történik hivatkozás, midőn a születőben lévő embert – akit a mai ismereteink szerint aligha lehet még embernek nevezni – annak gondolkodó princípiumát a más bolygóról származó magasztos lények speciális ingereknek vetették alá. Ezeket a lényeket az okkult irodalomban általában a „Láng Urainak” nevezik, akik az embereket az értelem tűzével ruházták fel.

Szociális rendszerünknek természetellenes gazdasági jellege arra irányul, hogy ezt a rosszat megsokszorozza. Egészséges, boldog, együttműködő világban a férfiak és a nők fiatalon nősülnek és ifjú erejük teljében adnak életet gyermekeiknek. A középkorú szülők gyermekei nincsenek ilyen jó körülmények között. Jól gondoskodott erről India ősi rendszere, amikor négy korszakot írt elő a férfi életében. Az első, tanuló éveiben, mint brahmacharya élt nemi élet nélkül. Azután következtek a házasság éve, midőn gyermekeket nemzett az állam iránti kötelességből. Ezt követően a harmadik időszakban a férfi csakúgy, mint felesége lemondta a nemi életről és vallási eszményeket kerestek. A negyedik időszakot nem minden férfi vállalta, mert az azt jelentette, hogy mint fillér nél-

küli kolduló barát menjen ki a világba és egyetlen gondolata és reménye az legyen, hogy megtalálja Istent. De még ezt sem lehetett megtennie feleségének a beleegyezése nélkül.

A mi esetleges rendszerünk természetes következményét megtalálhatjuk a nemi elnyomás túltengésében és minden egyébben, ami a pszichológiai egészséghez szükséges, valamint a kitaszított fajok számában, ami a tiltott viszonyok következménye. Szomorú, de be kell vallani, hogy számos esetben az egészséges bennszülött népeket fehérbőrű hódítók fertőzték meg nemi betegségekkel. Természetes állapotban sok primitív népnek vannak kitűnő eugenetikai törvényei és egyetlen bennszülött fiút sem hagynak olyan szálnalmas tudatlanságban a nemi-kérdéseket illetően, mint megannyi fehérbőrű fiút, aki iskolatársaitól szedi fel a félrevezető és tiszteletlen információkat, kik éppen olyan keveset tudnak, mint ő.

Néhány évtizeddel ezelőtti csodás történetet írt le egy közép-afrikai törzsfőnök, aki kisfiúként az őserdő közepén élt cölöpkerítéssel körülvett falujában. Mint kalandkedvelő kisfiú néhány társával együtt elindult egy napon, hogy kikutassa a környéket. Eljutottak a tengerhez, amit sohasem láttak azelőtt. Kijutva a tengerre, sokan elpusztultak, de hősünket egy hajó kihalásztta és a kapitány elvitte őt Skóciába. Itt nőtt fel skót mostohatestvéreivel együtt és csak hosszú évek múlva tért vissza népéhez és kormányozta őket, mint törzsfőnökük. Könyvében leírja skót mostohatestvéreinek a nemi dolgokban való tökéletes tudatlanságát és szégyenkezését, akiknek nem volt senkijük, akitől tanácsot kérhettek volna, mert az ilyen tárgyú dolgok tabunak számítottak. Az ő szülőföldjén, - írja - a törzsfőnök minden kisfiút részletesen kioktat.

NEMI ELTÉVELYEDÉSEK

Az ilyenek sokkal elterjedtebbek, mint általában feltételeznénk. A legelterjedtebb az autoerotizmus (maszturbáció). Az orvosi vélemény megoszlik ártalmatlanságának kérdésében és úgy látszik, hogy sok esetben annak ártalmas hatását eltúlozzák. Gyermek néha ösztönszerűleg fedezik fel gyakorlásának módját. Egy hat éves kislányt kaptak azon, hogy folyamatosan gyakorolja. Anyjának rémülete leírhatatlan volt; bár egyébként szeretetteljes és elnéző a természete, most szigorú büntetéshez folyamodott, ami nyilván nem volt a helyes módszer a kislány öntudatlan erotikus megnyilvánulásának a kezelésére. Ami a gyermekek megvesszőzését illeti, az orvosok és pszichológusok elvetik a büntetésnek ezt a módját, mert gyakran nemkívánatos visszahatással van a gyermekek szexuális természetére. Felnőtt emberek néha az autoerotizmus gyakorlásában valami tűrhetetlen ösztönzésnek engednek. Egy 30 éves nő megrögzötten üzte, mert megszüntette szörnyű magánosság érzését. Sok ember nincs tudatában annak, hogy ez a nemi nyomorúságnak a mindennapi szörnyű tünete.

Itt van azután azoknak a különös egyéneknek az esete, akik csak a saját nembeliek iránt tudnak szerelmet érezni. Hogy az ilyenek milyen sokan vannak, azt minden orvos és pszichológus tudja. Egy fiatalember, mikor felfedezte, hogy csak saját neme iránt tud szerelmet érezni, gyógyulást keresett. Egy könyvet ajánlottak neki, amit egy pervertált írt, aki az állította, hogy ő, mivel a két nem között áll, mindkettőt meg tudja érteni és segíteni tud rajtuk, s hogy szellemileg is felajánlotta életét ilyen szolgálatra. Ha ez a hajlam valódi és veleszületett valószínűleg karmikus eredetű, esetleg előző régi görög és római életekből, ahol a homoszexuális kapcsolatokat támogatták.

De ennek a jelenségnek másik magyarázata is van. Már említettük, hogy nem mindég térünk vissza ugyanazon nembe. Néha egy-két élet szükséges ahhoz, hogy az ego hozzászokjon a változás-hoz. Néhány ilyen rendellenes esetről lehetséges, hogy az emberek még nem szokták meg az új, változtatott nemüket.

Nem meglepő ennek a vétkeknek az elterjedése az iskolákban és a börtönökben. Bárki el tudja képzelni a sivár és érzelemmentes életet az internátusokban; ami azonban még fokozottabban érvényesül a büntető intézetekben, melyek tele vannak érzéki, fejletlen férfiakkal, akiket hosszú időre elszakítottak feleségeiktől vagy barátnőiktől. A hadseregbeli élet is hasonló problémákat szül. Képzeljük csak el az állapotokat bármely nagy hadseregben és a nők sorsát a megszállott területeken.

NEMESÍTÉS

Van valami gyógymód a nemi rendellenességek és kicsapongások ellen? Egyik gyógymód sem azonnali hatású. Az igazi megoldás az erről a tárgyról történő emberi gondolkodás fokozatos fel-emelkedésében és nevelésében rejlik. Ennek két oldala van, fizikai és lélektani, s a kettő közül az utóbbi a sokkal fontosabb és hatásosabb.

A fizikai oldalon, bizonyos tényezők arra irányulnak, hogy vagy hangsúlyozzák, vagy csökkent-sék a fizikai nemi ösztönöket. A táplálék sokkal nagyobb befolyást gyakorol ebben a vonatkozásban, mint azt általában gondolják. Mind a húsevés mind az alkoholtartalmú italok élvezete hozzájáruló tényező a nemi izgalom fokozásához. A hús, különösen ha túlzott mértékben fogyasztják fokozza az agresszív, szenvedélyes ösztönök hatásosságát. A japánok rizsevő nép, de a japán hadsereget hússal táplálják. „Egyébként” – mondta egy japán tiszt – „nem tudtunk volna elegendő harci kedvet kihozni belőlük.” Az Üdvhadsereg kimutatta, hogy a túlzott alkoholfogyasztásnak ugyanilyen hatása van. Bár kisebb mértékben, de a túlzott dohányzásnak is ugyanez az eredménye. Ez bizonyíték arra, hogy a tiszta étrend, a mérséklet az étkezésben és az ivásban segíthetnek a túlzott szexualitás meg-fékezésében. Tornagyakorlatok is segítenek, de a puha ágyak, a forró fürdők és az önmagával szemben elnéző életmód mind közreműködő okai ennek a rossznak. Egy kereskedelmi hajó kapitánya elmondta egyszer, hogyan tanulta meg uralni nemi vágyait. Mint a hajósok általában ő is kénytelen volt hosszú időket nő nélkül tölteni. Így elhatározta, hogy naponta 45 percen át kemény testgyakorlatokat végez, s ez a módszer igen hatásosnak bizonyult részére.

A lélektani tényező sokkal mélyebben fekszik, s itt érintünk néhány okkult tény. Sokat olvasunk manapság szublimációról (átnemesítésről), de sokaknak ez csak nagyon bizonytalan valami és kevés gyakorlati értékű. A szublimálás lehetséges, de nem értik eredetét és ésszerűségét. Az igazság pedig az, hogy az egész világegyetemben csak egy élet van és az az örökké teremtő élet. Ez árad keresztül az összes anyagi síkon és a létnek valamennyi fázisán. A hinduk pránának nevezik. Mentális szerkezetünkön keresztül hat, felfedezésekre, mentális érdeklődésekre, teremtő gondolatokra serkent. Itt a „teremtés öröme”, a felfedezés, a feltalálás öröme. Ezért intellektuális embereknek kisebb a nemi vágyuk, mint másoknak. Náluk a teremtő erő más irányt vesz. Érzelmileg az életfo-lyam, mint csodálat, szeretet, elragadtatás nyilvánul meg. Fizikailag, mint vitalitás, életerő mutatko-zik, különösen a teremtő nemi tevékenységben. A felelet tehát kézenfekvő. Fokozzuk a teremtő erő áradását a lét más szintjein és a fizikai síkon kisebb lesz annak sodrása.

Nehéz ezt megtenni a mi haszonleső gépesített világunkban, ahol az emberek inkább gépek már, mint teremtő művészek. Volt idő, korszakokkal ezelőtt, amikor még a háztartási cikkek készítésébe is vihetett bizonyos művészetet azok készítője. Most a gyári rendszerben, a munkás csak kis részét készíti egy bizonyos árunak és állandóan figyelnie kell a zsarnoki gépet, ennél fogva ő is géppé válik és nincs alkalom teremtő, művészi képességeinek megnyilvánulására.

Szabad, intellektuális kutatás és tanulmányozás, ellenőrzött életmód és a napi testgyakorlat mind hozzájárulnak a nemi szabályozáshoz, de a legfőbb az érzelmi életben és annak megfelelőjében a spirituális és intuicionális elvekben rejlik. A modern ember elvesztette érzelmeinek szabad, természetes játékát. Korai gyermekkorából eredő vég nélküli „elfojtásokban” szenved.

Nem is olyan régen a nevelés főként abból állt, hogy töméntelen adatot gyömöszöltek a gyermekek fejébe, vagy elviselhetetlen memorizálással gyötörték őket. Ennek következtében a gyermek agyának természetes spontaneitását gyakran örökre tönkretették. Ma a nevelés javulóban van, de még mindig túl sok figyelmet fordít a memorizálásra. A vizsgák sikeres letétele még nem jelenti azt, hogy az illető gyakorlatiasan és okosan fog viselkedni az élet kérdéseivel szemben. Mostanában a fizikai test fejlesztéséről hallunk sokat. Ez főként az első világháborúval kezdődött, amikor Anglia felfedezte, hogy C3 nemzet. A diktátorok azután az erő és egészség jelszavaival szálltak síkra, de ennek értelme igencsak vészjósló volt. A nemzet azért legyen erős és egészséges, hogy ágyútöltelékül szolgáljon és leigázhassa a többi nemzeteket. Mégis, ez az egészségügyi mozgalom egy lépéssel a Dickens által leírt internátusok szűkre szabott étrendje és utálatos egyhangúsága előtt jár.

A legfőbb tényezőt mégis figyelmen kívül hagyták és így fejletlen maradt: az érzelmi természetet. A kenyérnél, a tudásnál is inkább függ az ember élete, szeretet- és vágytermészetének szabad, egészséges növekedésétől. Az „érzelem” (emotio) szó jelentése önmagában is kifejező, ez maga a mozgató (motio) erő az élet mögött. Az embernek szüksége van arra, hogy szeressen, csodáljon, nagyra értékeljen, nagylelkűen osztozzon, együttműködjön. Máskülönben nem élhet boldog és hasznos életet. Ezek a tulajdonságok a teremtő élet játéka az ember érzelmi lényében, s ha szabadok és szépen megnövekednek, az ember lesz a legnagyobb nemesítő erő a teremtésben. A költők tudatában vannak ennek. A költők gyakran jobban tanítanak bennünket, mint a filozófusok, jobban, mint azt saját maguk is gondolnák. Wordsworth ezt írta:

„A csodálat, reménység és szeretet éltet,
Ha ezek jól, s bölcsen lettek összerakva,
Minket is méltó helyre emelnek.”

Sok ember elfelejtette hogyan gyakorolja és fejezze ki emócióit. Úgy érzik, hogy nem szeretnek semmit és senkit, s hogy őket sem szereti senki. Mivel ebben az esetben az érzelmi természet a normál utakon el van nyomva, úgy áll bosszút, hogy nemkívánatos módokon fejezi ki magát. Ha megtanítottuk gyermekeinknek, hogy igazán szeressenek, és gátlás nélkül csodáljanak, nem lesz sok bajuk a szexuális természetükkel a későbbiekben sem..

A szellemi ember az érzelmi természettel áll rejtett összeköttetésben, ott működik, amit intuíciós, vágyódási szintnek is nevezünk. A kettő között bonyolult a kapcsolat, innen származik a tartós kötélek a vallás és a nemiség között is. Ezt azzal lehet magyarázni, hogy a teremtő impulzus a fizikai síkon az alsóbb pólusa annak a misztikus teremtő erőnek, ami végül is a lelket „Istennel való egyesüléshez” vezeti. A vallás a szublimáció (átnemesítés) hatásos eszköze. Ezért a nemileg ki nem elégitett nők egészen ösztönszerűen fordulnak a vallásos elragadtatáshoz és a papok imádatához. Annak ellenére, hogy ez a dolog általában gúny tárgya, az ilyenek emberek öntudatlanul is átnemesítik a nemi ösztönt. A fizikai szerelem felsőbb pólusa a tisztelet és az imádat. Valójában a szexualitás sem tökéletes, ha nem foglalja magában a tiszteletadás elemét. Nevetni szoktak az imádó, önfeláldozó, serdülő diákszerelmen, de lehetséges, hogy a fiú csak ekkor és ily módon ismeri meg a mindenség valódi értelmét. Szeretet, tisztelet, imádat, megbecsülés; ezek az igazi szublimáló eszközök. Sok házaspár, akiket csak az érzéki vonzalom köt össze, soha nem tudják megbocsátani egymásnak, hogy szerelmük elmúlt, és ekkor keletkezik a legszörnyűbb dolgok egyike, a házastársi gyűlölködés.

A SZERETET MINŐSÉGE

Művészet vajon a szeretet és meg lehet-e tanulni? Bizonyos szempontból semmi egyebet nem kellene megtanulnunk. De a szeretet, az igazi szeretet, az önfeledt, nagylelkű, isteni szeretet, lassú növekedés eredménye és sok megtestesülésre van szüksége, hogy kifejlődjék. Tudomány és művészet ez, minden potencia örökös jobb és balkeze. Tudomány és vallás, mely utóbbi nem más, mint „művészi” közeledés az élethez, tehát nem állnak ellentétben egymással. Az egyik csak kiegészíti a másikat. A tudomány útja alulról felfelé, türelmes önzetlen kutatás. A művészet útja felülről vezet lefelé, hogy megvilágítsa és megihlessen a szívet és az elmét az isteni intuíció ragyogó fényének leáradásával. Az egyik megmagyarázza a másikat, de a művészet isteni szárnyalása talán beljebb hatol a mennyei fénybe, mint azt a tudomány türelmes, állhatatos léptei teszik, mert mint George Sand mondja: „Az elme kutat, de a szív az, ami megtalál.”

Éppen úgy, ahogy a tisztelet egy fajtáját is meg kell tanulni, mindig finomabb és nemesebb módokon, ugyanúgy van a szeretetnek is egy fajtája, amit a szeretésnek mindig magasabb és nemesebb módján kell megtanulni. A nagy szerelmes valóban művész, és ezt az isteni képességet áldozat és a bánat útján szerezte meg. Ahogyan a költő, ő sem lesz, hanem születik, és nem olyan mindennapi jelenség, amint sokan gondolnák. Boldog az az ember, akinek megvan ez a képessége; ne is kérjen más kegyet, mert benne megvan „A világegyetem világossága”. Van egy régi közmondás, ami azt

mondja, hogy a szeretet az, ami körbeforgatja a világot. Valóban szeretet nélkül, ami az Istenség teremtő ereje lelkünkben, minden dolog megszűnne létezni. Descartes azt mondta: „Gondolkozom, tehát vagyok.” Mondjuk helyette inkább így: „Szeretek, tehát vagyok.” Mert aki nem szeret, az már meghalt.

Egy életbeli kapcsolat, egy tanítási óra a szeretet iskolájában, ahol a szeretet angyala tanít. Ahhoz, hogy teljesen megérjen, nem szabad megengednünk, hogy az önző birtoklás érzése hatalmasodjék el rajtunk. Általában azt gondolják, hogy a féltékenység a szeretet jele, de ez csak az önszeretet bizonyítéka. Lehet, hogy „természetes”, de nekünk a természetesből a természetfelettibe kell növekednünk. Egy ősi tibeti írásban a szeretetnek hét fajtája van felsorolva, ezek közül négy az istenekhez, három az emberekhez tartozik. A három alak közül a legalacsonyabb a pusztai fizikai vonzódás, ami az atomok és molekulák része is. Ez azonnal kimerül a kielégüléssel. A másik, magasabb alakját pszichikainak nevezhetnénk, ez kölcsönösségi alapon áll: szeretlek, ha te is szeretsz engem és te tartozol nekem valamiért, mert szeretlek téged. Ez a forma saját halálának magvát hordozza magában. A harmadik formátum már határos az istenek útjaival és kissé nehezen elérhető az ember számára, ezért mindenkinek igyekezni kell azt elsajátítani. Ez pedig így szól; úgy szeretni a szeretett lényt, hogy csak a legjobbakat kívánjuk neki, mégpedig úgy, ahogy ő szeretné. Az ilyen szeretet halhatatlan és az idő múlása sem oltja ki. Van egy mese az odaadó hindu asszonyról, aki elment Buddhához, mikor Ő még a földön járt és azt kérdezte tőle, hogyan lehetne biztos abban, hogy minden jövőbeni életében együtt lehet szeretett férjével a földön. Buddha az válaszolta: ha képes arra, hogy örökké hűséges, szelíd és megbocsájtó legyen, férje szívét az összes elkövetkező életeire magához fogja kötni.

A legmagasabb értelemben vett szeretet megtisztul az önzéstől, de nagyon sok szívfájdalom, nagyon sok veszteség kell ahhoz, hogy a lélek megtanulja ezt a legfőbb titkot. A halhatatlan szeretet olyan, mint a nap, ami azért süt a földre, mert ő a fény és nem kér semmit viszonzásul. A birtoklási vágy komplett tisztátalanság, így az igazi szeretet mennyei áldását még nem érezhetjük, mert csak a „tisztá szívűek” számára nyílik meg az Isteni Látomás, annak minden csodájával.

Ha a nemiséget megnemesíti a szeretet, az megtisztul, felmagasztosul; s amint már mondtuk, Istenhez, a Szépség Királyához vezető kapu lesz. Mily ritka, mily csodálatos, mily nagyszerű a sorsa azoknak a szeretőknek, akik ezt elérik! Mert eljöhét!

„Oh, a világ, amint azt Isten megteremtette, csupa szépség
és ennek tudata a szeretet, és a szeretet kötelesség,
Mi mást kereshetnénk vagy hirdethetnénk?”

R. Browning

Madame Blavatsky szerint valakit csak a személyes kielégülés forrásaként szeretni nem egyéb, mint „egoisme a deux” (egoizmus kettesben). Ilyen szeretet nem maradhat fenn. A két szerető közötti rezgéshullámmal le kell zárulnia, mintegy háromszöget alkotva. A férfi és a nő közötti szeretetnek különös tulajdonsága van; egyedül, önmagában nem képes életben maradni. Valami nálánál magasabb kell, hogy felavassa, illetve felszentelje.

„Én nem szerethetlek téged drágám eléggé
Csupán csak becsüléssel párosulva.”

Richard Lovelace

Így Istennek, az Esménynek kell tökéletesítenie a háromszöget, a Másik világból való Egynek, kinek a szerelmesek hódolattal tartoznak. Vagy a másik irányból közelítve, ahol az összekötő láncszem a gyermek lehet, mert ő, ha eljön, ő maga a Krisztusi Gyermekek, a Király, akinek apja és anyja az ő őrzői, legfőbb szolgálói.

VÁLÁS

Elváljunk-e vagy sem attól a társtól, akivel nem tudunk többé békében élni? Ez nagyon kényes kérdés. Egyfelől itt van az a nézet, hogy a válást meg kell engedni, másfelől pedig itt van a római katolikus egyház álláspontja, mely nem engedi a válást. A házasságok felbontása egyes országokban olyan nagy számot ért el, hogy úgy a nemzet, mint a család stabilitását is komolyan fenyegeti. Még a Szovjetunió is, ahol kezdetben igen szabadelvűek voltak a házasságok felbontásában, most már lehetőség szerint igyekszik ezt meggátolni. Az egyház álláspontja valószínűleg Krisztusnak abból a mondásából ered, hogy „Akiket Isten egybekötött, ember el ne válassa.” Megerősíti-e az okkultizmus ezt az álláspontot?

Bizonyos mértékben igen. A házasságkötés vallásos szertartásának benső jelentősége és pszichikus hatása változást hoz létre mindkét fél pszichikus sugárzásában, ami bizonyos esetekben a halál után is fennmarad. Azt jelenti-e ez, hogy a házasság felbontását soha sem szabad megengedni? Semmi esetre sem, azonban nyilvánvaló, hogy a válásoknak túlságos elszaporodása a mai világban, valóban a jellemnek és az önuralomnak komoly hibáin és a könnyelmű, gyors házasságkötéseken alapszik. A házasságkötés, különösen a fiataloknál igen gyakran impulzív, bizonyos varázs hatása alatti ténykedés, ami hamar elmúlik, ha a házaseset józan tényeivel kerül kapcsolatba. Oliver Goldsmith e szavakkal kezdi híres regényét „A wakefieldi pap”-ot: „Én úgy választottam nőmet, ahogy ő választotta az esküvői ruháját; azért, hogy jól használható legyen. „Mily gyakran uralják a zavart fiatalembert tapasztalatlan érzelmei és hasonlóképpen zavart a fiatal nő, akinek fejét valószínűleg romantikus és szentimentális abszurdításokkal tömték tele s azt várja, amit oly sok fiatal nő tesz, hogy a mesék hercege térdeljen folyton előtte. A fáradt anya, a rossz házvezetőnő; a borotvátlan, prózai férj, aki nagyon hamar tekinti „természetes valaminek” szeretett feleségét gyakran vezetnek korai kiábránduláshoz.

Fiataljainkat elő kell készíteni a házasságra, ami a legtöbb ember életében igen fontos dolog. Megdöbbenő a modern lányok tudatlansága, az, hogy milyen keveset tudnak mindarról, ami megtehető a boldog otthon. Sohasem volna szabad úgy felnőniük, hogy tapasztalatlanok legyenek a háztartás művészetében, a főzésben, a gyermekápolásban és táplálásban, s ne legyen egészséges és kiegyensúlyozott nézetük a nemi kérdések jelentőségében. Tudniuk kell, hogy az otthon boldog és megfelelő irányítása az ő legfőbb privilégiumuk és ebben rejlik nemcsak saját, de férjük és gyermekeik boldogsága is és az emberi faj egész jövője.

A legtöbb férfi egy igazi „otthon” után vágyódik. A férfi lelkének legmélyén sokkal mesterkéletlenebb, mint a nő. Saját asszonyt szeretne, ha megérkezik a munka világából, otthon akar és gyermekeket, akikért élhet és dolgozhat. A boldog és elégedett férfi nemigen keres másutt kalandokat. A legtöbbet a gyermekek szenvednek a szülők válása miatt. Itt egy kisfiú, akit oly boldogtalanul összezavart az egymásután következő „apukák” sora. Ott meg egy kislány, tizenkét éves csupán, akit annyira megrázott szeretett édesatyjának elválása anyukájától, hogy rosszindulatú cukorbetegség fejlődött ki nála. Az asszonyoknak fel kell fogniuk, hogy az otthon megteremtése minden művészet legnevesebbike és legszeretreméltóbbika. De ez érzékeny, önzetlen tulajdonságokat követel, melyek a szolgálatnak minden más útjánál nehezebbek. Ezekben a dolgokban nincs helye szigorú és merev szabályoknak. Az, hogy egy férjnek, vagy egy feleségnek egy örülthez, egy szadistához, vagy egy brutális társhoz kellene kötnie az életét, nos ez elképzelhetetlen. De ez igen ritkán fordul elő a válás általános okai között.

NŐTLENSÉG

Egyetért az okkultizmus a születésszabályozás mindjobban növekvő gyakorlatával? Természetesen nem. Világunk jelenlegi állapotában néha szükséges lehet csökkenteni a gyermekek számát, de a család igazi korlátozásának önuralom által kell megtörténnie. Más eszközök használata, különö-

sen a korlátlan nemi érintkezés következményei alól való szabadulás céljából, súlyos karmikus büntetést von maga után. Valóban azt lehet mondani, hogy minden érintkezés a nemek között, törvényes vagy egyéb, telve van bonyolult karmikus következményekkel.

Ajánlható-e a nőtlenség? Van oly természetes nőtlenség, ami az okkultistánál vagy szentnél fordul elő, aki teljesen felemelte teremtő ösztöneit a magasabb síkokra. Ha a teremtő erők elfordultak a fizikai síktól, azok erősítik az érzelmi felfogást és a szellemi erőket. Akkor a tisztánlátó számára a prána fénye felfelé áramlik a gerincsatornán és a fej fölött sugárzik ki, ahelyett hogy lefelé áramlana a nemi szervek irányába. Ezt a folyamatot nem lehet büntetlenül siettetni; ez a gondolat és érzélem hosszú és türelmes irányításának eredménye, az isteni és a szellemi, a személytelen célok felé. Ahogy egy nagy okkultista mondta valamikor: „Az az erő, ami két test kapcsolatát idézi elő itt a földön, nagymértékben átnemesítetten és felemelkedetten, a léleknek az Istennel való egyesüléséhez vezet.”

KLIMAX

Két időszak van az ember életében, mikor mélyreható fizikai és pszichikai változások jönnek létre: a nem élet hajnalán és annak megszűntekor. Nem helyes, ha a lányokat túleröltetik az iskolában a pubertás közeledténél idején. Ez a különleges kiegyenlítődés időszaka és az ekkori sérelem kihat az egész későbbi életre. Ilyenkor nagy megértésre és gyengédségre van szükségük, nagy szeretetre és türelemre, hogy átsegítsék őket ezeken a tapasztalatokon, melyek annyira zavarba hozzák őket. Olyan furcsa dolgok történhetnek velük; hirtelen olyan erők megnövekedését tapasztalhatják, melyek valamiféle kényszerítő erejű magnetizmust adományoznak nekik, s ezáltal másokat is befolyásolhatnak. Fel tudjuk-e vajon fogni, hogy a nemi magnetizmus a forrása minden bennünk lévő varázsnak, fizikainak, művészinak, teremtőnek? Azután fizikai hatások is keletkezhetnek; úgy, mint keringő színek látása, furcsa, álomszerű állapotba való kerülés, ahol semmi sem látszik reálisnak. Ekkor a leányoknak elsősorban erős, bölcs, és kedves idősebb személy támogatására van szükségük. A fiúknál is örökös gondoskodásnak és gyengéd szeretetnek kell védelmeznie a fiú integritását. És mindenekfelett a szülők igyekezzenek megnyerni gyermekeik bizalmát, de nem úgy hogy kéri azt, hanem hogy arra érdemesek legyenek, mert a fiataloknak szükségük van a biztonságérzetre, gondoskodásra és szeretetre, hogy megelőzzék későbbi életük lelki válságait.

Ennek a ciklusnak a másik vége a nemzési, illetve fogamzási képesség megszűnése. Magas fejlettségű fajoknál és különösen olyan nőknél, akik cölibátusban éltek, a menopauza vagyis „változás” kora korábban áll be. Olyan asszonyoknál, akik sok gyermeket hoztak a világra, úgy tűnik később köszönt be. Nem lehet eléggé sajnálni azokat a nőket, akiknek sok nehézségük van a változás korában, mert itt olykor megint furcsa lélektani tünetek adódnak. Az életnek e két nagy változása alatt azokat, akik ezeken átesnek, a legnagyobb együttérzéssel és megértéssel kell körülvenni és azoknak az idősebb nőknek, akiknek fogamzásképes napjai végük felé közelednek, több gyengéd gondoskodásra van szükségük és a nem kívánt házassági érintkezés megszüntetésére.

Vannak a férfiaknak hasonló tapasztalataik? Igen, de inkább szubjektív értelemben. A férfi klimax jól ismert jelensége hirtelen feltámadt érdeklődésük a fiatal nők felé. Sok higgadt és tiszteletreméltó férj csinál bolond dolgokat előrehaladottabb korában. Ez valójában a nemi ösztön végső fellobbanása a férfiben. Számára az ifjúság és a nemiség gyakran szinonimák, így meg kell győznie önmagát, hogy ő még fiatal és izgalmat tud kelteni a másik nem körében.

Úgy az ifjú, mint az öregkor védelmet és gondoskodást igényelnek. A közbeeső kor meg tud állni a saját lábán és meg tudja vívni saját harcait. Ami még szívfájdítóbb azok a szörnyű „otthonok”, melyekben sok szegény idős ember kénytelen élni és meghalni. Két dolog bántja az embert, bármikor is látja azt: az ifjúság remény nélkül és öregség békesség nélkül.

II. fejezet

A GYERMEK BELSŐ FEJLŐDÉSE

„A gyerekeknek mindenekfelett tanítsanak önállóságot, szeretetet minden ember iránt, önzetlenséget, kölcsönös jótekonyságot, és legfőképpen azt, hogy gondolkodjanak és önmagukért érveljenek. Abszolút minimumra kellene redukálnunk a memória tisztán mechanikus munkáját és az időt a belső érzékek, képességek és a bennük szunnyadó tehetség fejlesztésének és gyakorlásának kellene szentelnünk. Szabad férfiakat és nőket kell teremtenünk, akik intellektuálisan és erkölcsileg is szabadok, minden tekintetben előítélet mentesek és mindenekfelett önzetlenek.”

— H. P. BLAVATSKY

ÚJRA MEGTESTESÜLÉS

Milyen legyen a kapcsolatunk a gyerekekkel? Mindenekelőtt ébredjünk rá, hogy a gyerekek nem “tartoznak” hozzánk, ők nem tiszta lap, akikre a szülők és tanárok azt írhatnak, amit csak akarnak. A gyermek magával hozza saját karakterét, tulajdonságait és képességeit, melyeket előző életében fejlesztett. Ha úgy tűnik, hogy “örökölt” bizonyos tulajdonságokat a szüleitől, vagy más felmenőtől, ez a dolog természetéből adódik, azazhogy olyan tulajdonságokat fejez ki, melyeket a szülők nyújtottak, illetve a korai gyermekévek igen erős környezeti, formáló hatásának tulajdonítható.

Három erő működik, mely a lelket egy bizonyos helyre teszi le, amikor az életre kel. Először is ott az általános fejlődési tendencia, mely akadálytalanul, automatikusan hozna minden lelket a legjobb körülmények közé azért, hogy továbblépjen az evolúcióban. De ez az erő, a valódi “Isteni Akarat” miközben a mindenséget a végső beteljesedés és boldogság állapotába hozza – gyakran két másik erő által korlátozott – ezek: a személyes karma, melyet az egyén múltbeli életeinek saját cselekedetei hoznak létre, valamint azok a szétszakíthatatlan kötelek, melyek más lelkekkel kapcsolódtak össze a múltban.

Amikor megérett az idő, a lélek a hosszú benső világbéli békés és teljes nyugalmi idő után, mely alatt magába olvasztotta elmúlt élettapasztalatainak leckéit és lelkének erejévé alakította azokat még egy napra visszatér a Földre, az élet nagy iskolájába. Egy nappal idősebben, egy kicsit tapasztaltabban, az értelem és a nyílt szív picit több öröklött képességével tér vissza. Ily módon nő életről életre az örökkévalóságon át, és minden bizonnyal eljön az idő, amikor majd tökéletessé válik.

„Itt ül ő szárnyait bontogatva,
Gondolatban a tökéletesség,
A természetben sehol sem találjuk”
(Tennyson)

Tud a lélek erről a visszatérésről? Csak a magasan fejlettek. Az Én a saját szintjén már felébredt és tudatos, de ezeken az alacsonyabb szinteken nagymértékben öntudatlan és megint csak egy másik testet kell találnia a kifejeződéshez és a tapasztalatokhoz. A földre történő visszatérés hasonlít annak elhagyásához. A földi élet utolsó pillanataiban a távozó lélek, mint egy látomást, úgy látja egész elmúlt életét az öregkortól kezdve visszafelé a gyermekkorig. Ennek nagyon is reális oka van. Ez

olyan, mintha a spirituális ember elhagyván az élet arénáját megfordulna és látná élete utolsó napját, azt, hogy hol ért el sikert és hol hibázott. Azután a visszahúzódas teljes lesz, rövid időre békés álomba merül, mialatt fizikai teste egy más tervhez idomul a fizikai síkon. Amikor felébred maga körül találja, akiket szeret, és akik már előtte ideértek a halál utáni világba.

Másrészt az élet egyre boldogabb és finomabb, igazából a fizikai alkalmazkodás folyamata. Általánosságban semmi új nem történik, de az Én a legbelső tudatából eredően az események hosszú láncolatát éli át. Végül fizikai teste elválik tőle és egy darabig a spirituális világ áldásos szféráinak vonzásában hagyja. Ez az a pont, amikor a folyamat teljes lesz és újra a földi élet felé fordul. Tanha, az érző élet utáni vágy újra feltámad benne, mint ahogy a fizikai éhség támad fel abban, aki már túl van az emésztésen.

Ez a kifelé irányuló, a tárgyi tapasztalatok felé forduló figyelem, megint ugyanolyan fizikai test felé fordulást jelent, mint amilyen előző életbeli fizikai test volt. Ez még nem szervezett. Majd az élet szervezi meg, a szkandhákkel jön, vagy az előző életekbeli jó és rossz hajlamok eredményeként. Ezek elkezdenek növekedni és az aura kisugárzását színesíteni (mely a kisgyermek születésekor még teljesen fehér) ahogy interakcióba kerülnek a külső világ hatásaival. Milyen csodálatos lenne, ha a kisgyermek soha nem látna semmilyen csúnya, durva, vagy csalárd dolgot. Akkor a bennük lévő jó és szép virágzana ki először és annak hatása kerülne túlsúlyba egész életükben. Igen sok szempontból a gyermek életének első hét éve a legfontosabb, hiszen ez alatt a rövid idő alatt döntetnek el és fixálódnak le a későbbi fizikai és pszichológiai növekedés sarkkövei. Nem az egyik pápa volt, aki ezt mondta: “ Adjatok egy hét év alatti gyermeket és mindent a világon el lehet érni vele ”?

A fizikai test annyira elsődleges fontosságú, a karma hordozója, hogy angyali utasítások alapján épül fel. A nemzetiség, az ősök, a környezet, mind az előző életek karmikus örökségei. Mélyen, a legbensőnkben életünk minden pillanatában saját jövőnket írjuk. Ez az örökkön tartó belső terv, ahol minden most is történik, ami valaha is történt, a hinduk szerinti Gupta Vidja, azaz rejtett írás, melyet a keresztény biblia az “Élet Könyvé-nek” nevez. “ Idomtalan testemet látták szemeid; s könyveidben mind be vannak írva a napok, melyek alkotandók, midőn egy sem volt még közülök.” (Zsoltárok 139 v. 16.)

Meglehetősen könnyű megérteni hogyan is történik mindez. Valójában mindez hullámhossz vagy rezgés kérdése. Amikor cselekszünk, beszélünk vagy gondolkodunk, a rezgések örökkön szélesedő körét hozzuk létre. A hang ritmikus hullámokat képez a levegőben, a gondolat is ilyen hullámokat hoz létre, melyeket Patanjali az indiai bölcs egy kicsit bonyolultabban vritti-nek nevez. Ezek szinkronban állnak fel környezetünk hullámhosszán, bár mérhetetlenül finomabban és gyorsabban, áthatva az örök lényegét. Így minden cselekedet, szó, motiváció és gondolat szféráról szférára visszhangzik és végül nagyon finoman rögzítésre kerül a Hinduk által akashának nevezett helyen, amit a filozófusok az “Örök Most”- nak neveznek.

AZ ÉLET KÖNYVE

Ezt az élő, mozgó “Könyvet”, melyet a hatalmas Intelligencia kormányoz és őriz, a hinduizmusban a Lipikák írják, a kereszténységben általában véve a “mindent rögzítő” angyalok azok, akik az élet könyvét vezetik. Ezekből a „saját” feljegyzésekből bontakozik ki az ember életének a hatalmas Intelligencia által vázolt terve, az, hogy milyen nemzet tagja lesz, milyen családhoz csatlakozik majd és eljövendő életének elkerülhetetlen, nagy eseményei is. A muszlim írások azt mondják, hogy “Minden ember sorsa már születésekor a nyakában függ.”

Ez az igazi horoszkóp, amit az ősi káldeusok már ismertek, de a modern asztrológia még nem tárt fel teljes egészében. Nem szabad semmiféle végzetet, vagy előre elrendelt sorsot látni az élet karmájában. Ez egy mindig mozgó, folyó áramlat, amely bármikor képes a változtatásra és az átirányításra, bár ezt általában csak a fejlettebb emberek teszik. Az ősi indiaiak a karma három fő típusát

írják le. Az első az ún. "készpénz" forma, amely kis okokból eredő kis eseményekkel foglalkozik, s életünk során nap, mint nap előfordul. Azután következnek azok az események, amelyek elmúlt életeinkből jönnek elő és váratlan, nagy történésekként mutatkoznak meg. Végezetül az az össze- gyűjtött alakzat, amely megfelelő kifejeződésre várakozik a messi múltból. A legtöbb ember csak a felszínen él, de az, aki többé már nem ilyen és bár öntudatlanul, de mélyebb szinteken kezd élni, néha elereszti a karmának ezt a fajtáját és ez nyilvánvaló plusz bajokat és csapásokat hoz számára éppen akkor, amikor a legjobbat akarja. Így aztán úgy tűnik, hogy a jó szenved, és a gonosz virág- zik, mint a babérfa, mivel a természet nem kéri a gyermek-lelkeket, hogy olyan leckét tanuljanak meg, ami még túl nehéz nekik. "Isten nem kéri, hogy többet szenvedj, mint amit elbírsz." (I. Cor, X,v.13) De egy nap jön a nehezebb lecke és a keményebb fizetség kerül behajtásra. " Biztos lehetsz abban, hogy bűneid megtalálnak." (Num XXXII. V.23.)

A finom intelligencia fokozatosan száll alá az ember életének tervébe, míg végül eléri annak a kis angyalnak kezeit, akinek az a küldetése, hogy felépítse a majd megszülető testet az anyaméhben úgy, hogy annak anyagát az apából és anyából egyaránt veszi és néha még egy nagyon kicsit a csa- lád többi tagjából is. Sok anya leírta, hogy mennyire érezte ezt a hatást a terhessége alatt.

A lélek egy bizonyos nemzetiségbe érkezik és az életet a társadalom majd kikerekíti, s specifikus jellemzőit kifejleszti. Meghatározott szülőkhöz érkezik, mert megvannak kapcsolatai a múltból. Sohasem beszélhetünk a "kis idegenről", mert ő sohasem idegen. Mindig olyasvalaki, akit ismer- tünk a múltban és a legtöbb esetben szerettük is. Ennek az igazságnak az ismerete segítene csillapí- tani egy eluralkodó gonoszságot, a birtokló anyaságot. A gyermek nem a "tartozékunk", nem mi teremtettük őt. Csak azért került hozzánk, hogy gondját viseljük, míg a teste fiatal és éretlen, s mindezt azért mert a múltban ismertük és szerettük őt.

A gyermeket már a születése előtt érik behatások az anyán keresztül. Ezért kívánatosak a békés és boldog feltételek minden várandós anya számára. A régi görögök szép szobrokat tettek a váran- dós anya elé azért, hogy a gyermeket így mintázza meg és az vegye fel a szép vonásokat. Hát lehet most csodálkozni, hogy annyi satnya, deformált gyermek születik a nagy nyomorvedekben?

AZ ELSŐ HÉTÉVES IDŐSZAK: A FIZIKAI

Láthatatlan angyalok, dévák, vagy fénylő szellemek - ahogy a Kelet hívja őket – követik a szüle- tés jelenségét csakúgy, mint a halálét. Ezek a speciális angyalok nagyon kedvesek. Amikor a gyer- mek beleszületik a fizikai testbe kitett lesz a környező fizikai világ hatásainak, de belső világa még fátyolozott. Valójában hétéves időszakonként rétegekben születik meg, mígnem felnőtt lesz.

Az első hétéves periódus alatt a gyermek megismerkedik a fizikai világgal, s ekkor, ahogy Mon- tessori asszony tanítja, nagyon vonzzák a színek és a formák, az a vágya, hogy mindent megérint- sen, megfogdosson és megkóstoljon. Ne lepődjenek meg az édesanyák, ha kicsi gyermeküknek nincs morális érzéke, ha gyerekesen önző, hiszen csak ismétli az emberi faj evolúcióját. Ahogy szü- letés előtt a magzat röviden végigfut az ember testi evolúciójának hatalmas időszakain először olyan, mint egy hal, és később bundával fedett, mint egy állat, úgy a születés után a gyerek végigro- han a faj múltbéli pszichológiai evolúcióján. A kisgyermek szinte olyan, mint egy apró állat, édes és elbájoló, a legfontosabb számára a biztonság érzése, az hogy fizikailag ellássák, és szerető békesség vegye körül. A szerető atmoszféra valóban elengedhetetlen a kisgyermek számára – azok a tollpi- hék, amelyek az emberi fészket bélelik még a fizikai fejlődéshez is szükségesek. Az a gyermek, akit nem szeretett és dédelgetett az anyja, egész életére sérült lesz. Most már érthető miért olyan magas a halandóság az árvaházakban és az orvosok most azt javasolják, hogy megfelelő nevelőanyát kell találni a kis árváknak.

Az anyai szeretet legyen nyugodt és mély, bölcs és megértő, de sohasem kirobbanó, szenvedé- lyes, vagy birtokló. Az anyák észre sem veszik, hogy mennyit ártanak gyermekeiknek túlzott érzel- mi kitöréseikkel. Béke, szerető, biztonságos békesség, minden kicsi gyereknek szükséges. És azt sem szabad folytonosan kérni egy kicsiny gyermektől, hogy mutassa ki az érzéseit. Nem szabad

siettetni, eljön majd időben, a túl korai időzítés gyakran elsorvasztja azt, ami erőteljes szeretet lehetett volna. Milyen gyakori, hogy nógatják a babát, üljön fel, figyeljen; a gyermek szokatlanul fényes szemei mutatják, hogy ez milyen természetellenes a számára: a babának át kellene aludnia ezeket a korai éveket és csendben kellene őt szeretnünk. Ennél is rosszabb az az általános anyai szokás, hogy szenvedélyes természetellenes érzést próbál kicsikarni a gyermekből.” Ugye szereted a mamát? Ugye nem akarod megbántani?” Ez megerőltető egy kicsiny gyermek szívének, ezekre a problémákra figyelni kell.

Másfelől, az ilyen harsány, erőszakos bánásmóddal a sok kedves, éppen csak kinyíló virágot hervasztják el a gyermek lelkében örökre. A verés sokszor kelt életre természetellenes szexuális izgalmakat és ennek pszichikai eredménye évek múlva mutatkozik majd meg a kicsavart, gátlásokkal teli léleekben. Igen, a gyermekkor annyi különféle erőszakkal teli, hogy csoda egyáltalán hogyan lehet a legtöbb ember oly kedves, amilyen! Túl sok gögicselés sem javasolt a kisgyermek számára, s amilyen hamar csak lehet meg kell őket tanítani arra, hogy a “világ munkájában” vegyenek részt, legalábbis abban a részében, amely a házban és a ház körül fordul elő. Kevés ember ismeri fel azt a tényt, hogy sok gyermek mennyire unatkozik, különösen a gazdagok gyermekei. A szegényebb gyerekek legalább részt vesznek a mindennapi életben, apró megbízásokat teljesítenek, vigyáznak a mama helyett a kisebbekre, stb., de a „szegény” gazdag kisfiú vagy kislány semmi értelmeset nem tud csinálni. Játszania kellene egész nap, drága játékok veszik körül, s ezek nem is hagynak teret a kreatív képzelet számára. Az idősebb gyermekeknek nemcsak azt kell érezniük, hogy tartoznak valahová, de azt is, hogy ők a szükséges segéderő kicsiny világuk boldogulásában. Minden gyermekkel kedvesen és respektussal kell bánni. Lehet, hogy a testük kicsi és gyenge, de a mögötte álló ego nem az, és lehet, hogy idősebbek és az evolúció magasabb fokán állnak, mint a szüleik. A legtöbb felnőtt emlékszik arra a tehetetlen dühre, amit afelett éreztek, ahogy az idősebb emberek bántak velük, ahogy rakoncátlannak nevezték őket (a gyermekek soha nem értik, hogy ez mit jelent) és csak csodálkozni lehet azon, hogy tud egyáltalán felnőni egy gyermek, akit a kezdetektől aggályoskodó figyelemmel és respektussal kezeltek.

Az első hét év alatt a gyermek öntudatlanul szív magába mindent a környezetéből és az őt körülvevő emberekből. Ezért fontos mindenekfelett a példaadás. Azt mondjuk, hogy a gyermekek utánzó, és valóban azok, kicsiny aurájukban visszatükröződnek az idősebbek tovatűnő hangulatai.

PSZICHIKUS GYERMEKEK

Körülbelül hétéves korig a halhatatlan ego többé-kevésbé inkább beárnyékolja az új testet, mintsem hogy az új alakba lenne bezárva. Öntudatlan, amikor az új testbe teszik angyali gazdák a születése előtt pillanatban, amit “serkentésnek” neveznek. “ A belső látás számára ez a hatás olyan, mint egy örökkön növekvő fény az agyban. Vannak gyermekek, akik azért sérültek pszichésen, mert egyidejűleg vannak tudatában a szellemi és a fizikai világnak. Nem szabad azt gondolni, hogy egy gyermek szükségszerűen nem mond igazat, ha olyan dolgokról beszél, amit a felnőttek nem látnak. Sok érzékeny gyermek látja a tündéri világot “apró emberkéivel”, akik éppencsak az emberi láthatóság határán vannak, de nem egy gyermek pszichikai látásán túl. A tündérek a fák, virágok és az alacsonyabb rendű bogarak őrzői, s bár megvan az alapvető intelligenciájuk, nagyon szeretnek utánozni és játékosak is, s néha tudomást vesznek a gyermekekről is, látják őket és erre reagálnak is. A kisgyermeknek sokszor van láthatatlan játszótársuk, aki lehet egy tündér, vagy egy, a fizikai világból éppen eltávozott gyermek, sokszor pedig egy elhunyt anya dédelgeti a gyermekeit és játszik velük, amikor az álom kapuján átlépve elhagyják testüket. Ki nem ismerné R. H. Benson atya kedves történetét a magányos kisfiúról, akivel Szűz Mária játszik. Helyes, ha kicsiknek történeteket mesélünk és verseket tanítunk nekik, a visszatérő szépség felgyűjtja a képzeletüket és velük marad egész életükre.

A MÁSODIK HÉT ÉV, AZ ÉRZELMI KORSZAK

Körülbelül hétéves korban, amikor az első új fogak kibújnak, egy igazán csodálatos jelenséget figyelhetnek meg az éles elméjű szülők és tanárok. A gyermek hirtelen egy kicsit másmilyen lesz, már nem olyan angyali és elbűvölő. Egészen eddig őrzőangyala vigyázott rá születése óta, az, aki felépítette testét is. Az angyal most elmegy és a gyermek saját isteni egója vigyáz rá ezután. Ha kiemelkedő zseniről van szó, akkor ez sokkal hamarabb megtörténhet. Egészen logikusnak tekinthető, hogy a görögkeleti vallás hét éves kor alatt nem tekinti felelősnek a gyermeket az erkölcs elleni bűnökért.

A második hétéves időszak alatt, héttől tizennégy éves korig, a tudatos érzelmi burok alakul ki a világgal való ütközések ellen. Ezért is nevezik szentimentális korszaknak a tizennégy éves kort, amely a pubertás átlagos életkora. Hétéves korig a külső fizikai világ formálja az új élet folyamatát, ezután a belső érzelmek és értékek kezdenek el kibontakozni. Ezért aztán ebben a korban a tanítást példázatok, parabolák és spirituális szempontok segítségével fogadják be. Miután ebben a korban az érzelmi természet virágzik ki és fejlődik tovább, a szeretettel, elismeréssel és könyörületességgel lehet a legjobban a lélekre hatni ezekben a korai tinédzser években. Ez az a kor, amikor a gyermekeket a háziállatok gondozására lehet nevelni, sokkal inkább, mint a korábbi hetes időszakban. A még éretlen agy az, melytől sok memória munkát lehet követelni, az sem számít, hogy nem mindent ért teljesen a gyerek abból, amit tanul, majd később megvilágosodik számára.

Közeledve a tizennégy éves korhoz, mind a fiúkban, mind pedig a lányokban feltámad a szexuális ösztön. Néhány gyermek esetében és bizonyos éghajlati körülmények között ez a változás még ennél is korábbi életkorban kezdődik. Ennek velejárója sok esetben az idegrendszer nagy zavartottsága, különösen a lányok esetében. Vizsgálatok és lelki terhelések nem helyeselhetők a lányok esetében ebben a korban, sokszor sem a tanárok sem az anyukák nem ismerik fel, hogy milyen jellegű az a nagy változás, mely a lányok természetében lejátszódik. A menstruációt nagyon finoman és szeretettel kell elmagyarázni és meg kell értetni a kislánnyal, hogy a természet ilyen módon teszi képessé arra, hogy megőrizze az erejét azért, hogy új életet adhasson a jövőben anélkül, hogy veszteséget, vagy sérelmet okozna saját magának. El kell kerülni az aggodalmaskodást és az undorodást, mely az ezzel a természetes változással kapcsolatos oktalan tanácsokat követheti. A fiúknál nincs ilyen nyilvánvaló külső jele a pubertás eljövételének, mégis valami hasonló játszódik le náluk is. Mindkét nem esetében ez az időszak az idegi és érzelmi instabilitás korszaka és mindkét esetben váratlan depressziót és félelmetes gondolatokat eredményezhet. Ez az a kor, amikor a vallásnak és a művészetnek erős irányító, finomító hatása van az ifjúság alkotó életében.

A gyermekeket szinte mindig érdekli, hogy honnan származnak. Meg lehet ezt magyarázni nekik? Természetesen a szülők el kell, hogy mondják, szeretetteljesen, kedvesen, őszintén és nyíltan. A meghátrálás ez elől a kötelezettség elől végzetes lehet, amikor az információt tudatlan szolgálólányoktól, vagy rosszindulatú iskolatársaktól kapják. Az élet tényeit olyan szépen és egyszerűen meg lehet magyarázni, hogy ezután nincs az az ördögi gondolat, amely a gyermeket ebben a tárgyban megérinthetné.

A HARMADIK HÉT ÉV: A SZELLEMI KORSZAK

A harmadik hétéves időszak alatt, tizennégytől huszonegy éves korig az értelem kezd kibontakozni. Ez az az időszak, amikor a társadalom idősebbeinek rendkívül nagy a jelentősége. Talán túlságosan is messzire mentünk a fiatalság dicsőítésében, a fiatalságnak igenis szüksége van az idősebbek folyamatos befolyására, mint ahogyan az idősebbeknek is szükséges a fiatalság izzó inspirációja. Az együttes tanulás tanácsolható és a nemek különválasztása természetellenes; fiúknak csak fiúkat látni, olyanokat, mint saját maguk, vagy tapasztalatlan fiatal mestereket követni olyan fejlődési hiányosságokat eredményez, melyek majd csak a későbbi években jönnek a felszínre. Egy gyermeknek szükséges van az ellentétes nemű, saját korabeli társaságra éppúgy, mint arra, hogy felnőttekkel is beszéljen. Kell, hogy érintkezzen a mindennapi munkásélet képviselőivel, had segít-

sen a kertésznek, a szakácsnak, a vízvezeték szerelőnek, mert majd így felnőtt életében is megértőbb lesz, és lélekben is bölcsőbb.

HOGYAN VISELKEDJÜNK A GYERMEKEKKEL

A szülők viszonyuljanak filozofikusan a gyermekekhez, kis sértéseiket ne vegyék túl komolyan, ne várják el, hogy máris kicsiny "igenis" emberkéik legyenek. Sok anya túl komolyan veszi azt, ha a gyermekei jobban boldogulnak egy jó természetű, hatékony dajkával. Csak örülhetnének annak, hogy erős akaratú gyerekük van, életerős és energikus, hiszen az ilyen gyermek később valami értékeset vihet véghez, s nem színtelen automata, akivel most gyermekkorában kevesebb a gond. Nem szabad túlságosan kényeztetni sem a gyermekeket, a kisgyerek örömet talál abban és jobban fejlődik, ha egyedül próbálja megoldani a dolgait, ha mégoly botladozó módon teszi is. Ésszerű határon belül hagyni kell, hogy önálló döntést hozzanak, hogy maguk választhassák ki milyen ruhát vegyenek fel, mert, ahogy egy bölcs anya mondta, amikor arról kérdezték, hogy megengedi e tízéves fiának, hogy a szabóból ő válasszon ruhát: "Kedvesem, neki magának kell élete hajóját is irányítania, hát jobb, ha minél előbb elkezd." Mennyivel jobb ez a megoldás, mint látni ötven körüli férfiakat, akik még mindig az anyjuk szoknyájába csimpszakodnak.

A gyermekek bizalmát nem úgy tudjuk elnyerni, hogy kérjük azt, hanem azzal, ha rájönnek, hogy szüleik mindig szimpátiával figyelnek rájuk, ha nem ítélik meg őket, hanem őszintén segíteni próbálnak, és nem dominanciát akarnak szerezni felettük. Boldogok azok a szülők, akiket gyermekeik szeretnek és tisztelnek. A szeretet és tisztelet nem a szülők veleszületett joga, el kell nyerni azt. Nem várhatják el a szülők, hogy a fiúk, vagy lányok pajtásai legyenek, az idősebbek soha nem lehetnek teljesen olyanok, mint a fiatalság, s a fiatalok nem is ezt szeretnék. A fiatalok a vigasztalót, a tanárt, a vezetőt akarják, aki kész együtt érezni velük és segíteni őket, aki mindig komoly és megértő. Mennyivel csodásabb egy ilyen kapcsolat, mint a pajtásé. Bármennyire is szeretetreméltó az ifjúság, mégis, a meglelt kor is nagyon kedves lehet, az egyik a másik kiegészítése. A lélek megtestesülésbe történő születése hosszú folyamat, és a test megszületése után még néhány évig nem teljedik ki. És itt újra milyen csodás a költői intuíció. Ezek az igazságok milyen gyönyörűen szólalnak meg az alábbi költeményben:

Wordsworth: A HALHATATLANSÁG SEJTELME

Születésünk csak álom s feledés:
létünk csillaga, lelkünk, mely velünk kél,
 messziről ered, és
 véget nem mivelünk ér:
 nem teljesen emléktelen,
 és nem egészen védtelen
jövünk az Istenből, ki otthonunk,
 de fénycsóvát vonunk:
gyermekkorunkban a menny vesz körül!
Már kezdik eltakarni börtön-árnyak
 a növekvő Fiút,
de ő a fényt nézi, s hogy honnan árad,
 s ennek örülni tud;
az Ifjú a Természet papja, bár
 kelettől már mind messze jár,
 az ábránd tündökölve
 mindig ott megy előtte;
végre a Férfi látja: elenyész,
s a hétköznapi világába vész.

(Ferenc Győző fordítása)

Bizonyos emberekben a fiatalság ragyogó ideáljai soha nem halnak el teljesen, ők a szívükben fiatal emberek. Sok ember csak gúnyosan mosolyog ifjú évein és azt mondja, hogy már bölcsebb, de ez nem szükségszerűen van így. Ő csak félretette méltóságának jogarát és lemondott saját kreativitásának és képzeletteremtő elméjének trónjáról. De ne is beszéljünk erről! Az ilyen ember birtokában van erejének, de soha nem használja, ez az emberek és istenek kriyashakija.

III. fejezet

AZ ANYASÁG JÓGÁJA

“ A mennyország fekszik az anyák lábainál”

MOHAMMED

A SZÜLETÉS SZENTSÉGE

Az ősi indiai törvényalkotó, a Manu a legmagasabb kaszt férfitagjai, a Brahminok részére azt rendelte, hogy hajnalhasadáskor minden nap négy órát meditáljanak. Amikor azt kérdezték, hogy mit rendelne a nők számára, ez volt a válasza: “ Az anyaság a nők jógája”. A nagy bölcsnek ez az okkultista kijelentése és a modern orvostudomány megegyeznek.

A híres Látnok G. W. Leadbeater írja, ha egy egó-nak asszonyi élete van, az azt követő mennyei élete hosszabb, mint egy férfiélet inkarnációja után. Könnyű belátni, hogy miért van így. Micsoda hatalmas önzetlenség, gyengédség, türelem, önmegtartóztatás kell, hogy jellemezzen egy igazi anyát. Nem csoda, hogy ezt hosszú mennyei élet követi!

Sok nő fél a gyerekszületéstől. Ez nagyrészt a helytelen oktatás és a sok balga szóbeszéd következménye. A félelem összehúzza az izmokat és akadályozza a munkát. Dr. Grantly Read “ Szülés Félelem nélkül” című könyvében írja: “ A gyerekszületés normális és természetes folyamat. Legvég-ső jutalma nem áll arányban a felmerült áldozattal. A természet törvénye szerint az anyaság tökéle-tessége a fajok folytatódásának nagyszerű terve. Ez a végső célja a legerősebb emberi érzelmi meg-tapasztalásnak. Sok nő úgy írja le a gyerekszületés élményét, mint aminek kapcsolata van a spirituális felemelkedéssel, olyan erővel, melynek azelőtt soha nem voltak tudatában. Oly sokszor tanúja vol-tam ennek és oly mélységesen tudatában voltam ennek a megmagyarázhatatlan női átalakulásnak, amikor kisbabájuk a világra jött, s melyben én segítettem. Miért van ez így? Ez nem érzélgősség és nem a szenvedéstől történő megszabaduláson érzett megkönnyebbülés és nem egyszerűen a befeje-zés felett érzett elégedettség. Ez nagyobb dolog, mint az előbbieket együttevve. Lehet, hogy a Terem-tőnek az a szándéka hogy közelebb vonzza magához az anyákat a szeretet beteljesülésének pillana-tában? Lehetséges, hogy ez a természetes jutalma annak, aki élete végső célját beteljesíti?”

Az orvos benyomását sokan megerősítik. Nem egy nő jelentette ki, hogy a gyerekszületés, külö-nösen az első, valamiféle extázist váltott ki belőle, amely egy szent elragadtatásához hasonlatos. Számukra ez olyan volt és olyan is maradt, mint egyfajta beavatás. Az Anyaság Jógája egy nagyon is igazi jóga. El lehet mondani ezt minden igazi anyának, mint ahogy az Angyal mondta Urunk Anyjának: “ Halld Mária, malasztal teljes, az Úr van Teveled. Áldott vagy Te az asszonyok között és áldott a Te méhednek gyümölcse”

Az okkultisták azt mondják, hogy a szülés folyamatában láthatatlan angyalok és dévák vannak jelen és felmenő hierarchiájuk legtetején ott áll Urunk Anyja, Szűz Mária, aki most a Világ Anyjává lett. Az isteni terv szerint az ember életének minden változását egy szerető angyali forma kíséri fi-gyelemmel. Gyönyörűek a halál angyalai, s még annál is gyönyörűbbek a születés angyalai.

AZ ISTENI NŐISÉG

India tudja, hogy Isten egyik aspektusa az Isteni Asszony. Így Trimurti minden alakjának volt saját felesége és ezek nélkül teljesen erőtlenné vált. Ő volt a statikus erő, míg feleségei a dinamikusak.

Brahma, a Teremtő hitvestársa Saraswati, a hindu Minerva, akit mindig szitárral ábrázolnak mi-vel ő a beszéd és dal istennője, míg férje a teremtő gondolat istene. Vishnu a szerelem istene, párja a hindu Vénusz, Lakshmi, a szépség és öröm istennője. És a nagy Shiva partnere a szeretetreméltó

Parvati, a Himalája leánya, a hindu Miasszonyunk. Ilyen kedves asszonytípusok vannak Indiában, s időnként vannak közöttük, akik írni, olvasni sem tudnak, de kívülről fűjják gyönyörű ősi irodalmuk dicsőséges stanzáit. Sehol a világon máshol nem látható olyan kecsesség és szépség, mint a felső kasztribéli indiai asszonyoknál. Egy brámin egyszer azt mondta könnyekkel a szemében: „Negyvenéves férfi vagyok, a bíróságokon éles nyelvű jogászként ismernek, mégsem volt olyan nap, hogy otthonom elhagyása előtt ne hajtottam volna fejet áldott anyám lábainál.” Indiában anyaimádat van, nem feleség, vagy asszony-imádat.

A nőnek alapértelmezésben nem kell harcolnia a kinti rideg világban, versenyeznie a munkakerőpiacon, s nem kell agytrösztté válnia sem. Ha csak felismeri, hogy nagy és isteni erői hol helyezkednek el, a világ már meg lesz mentve néhány generáción belül. Ez nem jelenti azt, hogy a nők ne lennének teljesen szabadok, ha úgy akarják, hogy ne végezhetnének bármiféle munkát, amit csak szeretnének, de ha helyesen cselekednek, az ősi eszményképek szerint, akkor a legtöbbször azt a munkát választják, amit egyedül csak ők képesek elvégezni. A férfiak nem. A férfi ereje a nőéhez képest olyan, mint a gyermeké. Szívük mélyén a férfiak tudják ezt és tudat alatt az eszményi, bölcs és szívélyes asszony után vágyakoznak, hogy őt imádják, neki adják szívüket, hogy mennyei békéhez, szeretethez és megértéshez jussanak. Mert a nő számára férje a legnagyobb gyermeke és az otthonteremtés nemcsak a búturozásból és a találkozók megszervezéséből áll. Az otthon megteremtése, mely a biztonság igazi oltára, a szerelem, a türelem és a tűnődő lélek megbocsájtásában rejlik. De aki szerető otthont tud teremteni, az, aki már saját magának is megbocsájtott, kinek egész élete a mások javára történő lemondáson alapul. Mennyivel szeretnivalóbb ez bármiféle kinti világ-béli egyéb sikernél, társadalminál, vagy politikainál, mivelhogy ez az élő, folyton fejlődő lelkek szolgálata.

A NŐ PÁRATLAN EREJE

Itt a nő igazi jógája. Nem létezik jobb, gyönyörűbb mód Isten megtalálására és arra, hogy valaki egygé váljon vele. A következő szavak a nagy indiai adeptustól származnak: „A nő küldetése a jövő okkultistáinak anyjává válni, azokénak, akik majd büntelenül születnek. A nő emelkedettségén múlik a világ megváltása és üdvözülése. És majd ha a nők szétfeszítik szexuális rabszolgásguk korlátait, melynek még mindig tárgyai, csak akkor tudja meg a világ, hogy kik is ők valójában, s mi a valódi helyük a természetben rendszerében. A fény, amely majd beragyogja a világot, ha ez kiderül, és valóban értékeli majd a szex hatalmas problémáját, az olyan lesz „amilyen még sosem világított sem a szárazföldön sem a tengereken. Akkor majd a világ a Buddhák és Krisztusok otthona lesz.”

Jó anyának lenni egy egész életen át tartó munka és nagyon nehéz. Sokszor a nő feje egészen eltömpül abban, hogy az apróságokkal kommunikál, s túl sokszor fárad bele kisgyermekai öntudatlan önzésébe. De micsoda jutalom az övé, amikor fiai a férfikorba nőnek! Szíve megtelik, érett, s még mindig növekvő lesz, mert Istenként segíthette a halhatatlan lelkeket. A következő idézet szerzője ismeretlen, de milyen igaz ez a gondolat:

„Az anyaság együttműködés Istennel,
Micsoda erő, minő tisztaság, milyen önuralom,
Micsoda szeretet, bölcsesség az övé
Ki Istenként segíti a halhatatlan lelket.

És milyen szép dolog nőként és anyaként megöregedni! Az ilyen arcról bölcsesség sugárzik, a szív bölcsessége. Nemcsak saját gyermekei keresnek nála vigasztalást, de mindenki, aki magányos, megtévesztett, elveszett. „Vigasztaló Anya”, ez Miasszonyunk és minden nő legkedvesebb rangja. Egy ír költő, Joseph Campbell gyönyörű versében fejezte ki ezt:

„ Mint fehér gyertya
Egy szent helyen
Olyan a tisztaság
Egy idős arcon.
Mint a téli nap
Széttérülő sugara
Olyan a nő, ha
Túl van a vajúdáson.”